

kan ministeren pege på nu at der er behov for netop for at få beredskabet, altså det opsøgende arbejde, det forebyggende arbejde og de tiltag, der er nødvendige i de her konkrete sager, til at fungere på bedre vis?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):
Jeg vil pege på tre konkrete initiativer.

Det ene er, at her efter nytår skal kommunerne lave en sammenhængende børnepolitik, som vi har aftalt i forbindelse med anbringelsesreformen, og det er jo helt oplagt, at kommunerne i den forbindelse sørger for at lave en handlingsplan for, hvordan man agerer i de situationer, hvor der er mistanke om, at børn mistrives eller har været udsat for overgreb.

Det andet er, at jeg synes, jeg vil fortsætte kampagnen for at få voksne til at reagere; gøre opmærksom på, at man ikke skal være hundrede procent sikker i sin sag, men at har man mistanke, så er det bedre ikke alene for barnet, det handler om, men også for de voksne, som mistanken har fokus på, enten at få bekræftet eller afkræftet, at der er noget, der er galt.

Kl. 13.35

Det tredje, jeg vil nævne, er, at jeg nu har fået redegørelsen fra Tønder Kommune, vil se på: Er der noget i samspillet i forbindelse med overleveringen mellem kommunerne eller i kommunens konkrete håndtering, når man bliver bekendt med en mistanke, som kræver en indsats?

For mig er der ingen tvivl om, at sådan en sag jo skal blinke rødt på skrivebordet og være en sag, der får en til at lægge alt andet til side og sørge for at få undersøgt, om der er hold i mistanken eller ej.

Mette Frederiksen (S):

Nu bringer ministeren selv anbringelsesreformen op, og her må man jo sige, at vi har et helt klokkeklart eksempel på børn, der skulle have været anbragt uden for hjemmet, og som ikke er blevet det.

Det bør jo få alles advarselsslamper – også her i huset – til at blinke. For spørgsmålet er jo, hvor mange andre børn der lige nu sidder rundt omkring i vores land og enten er udsat for noget tilsvarende eller på anden vis bliver omsorgssvigtet, uden at der er nogen, der reagerer.

Jeg har i fredags sendt et brev til ministeren, hvor jeg beder om, at vi fra Folketingets og regeringens side får undersøgt, hvorfor antallet af anbringelser lige nu er faldende i Danmark.

Jeg ser meget frem til, at anbringelsesreformen kommer til at virke, men lige nu kan vi se et fald, samtidig med at vi jo altså oplever helt konkrete eksempler på børn, der burde have været anbragt. Derfor skal jeg konkret slutte af med at spørge ministeren, om ministeren er indstillet på, at vi får gennemført en sådan undersøgelse.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil i hvert fald glæde mig til at modtage brevet fra fru Mette Frederiksen, som jeg ikke har set endnu, og til at se på, hvilke muligheder der kan være.

Jeg synes, det er vigtigt at følge udviklingen på området. En af grundene til, at tallet falder, kan jo være, at den satsning på forebyggende initiativer, som mange kommuner har sat i værk, rent faktisk også har en effekt. Det ved jeg fra tidligere, hvor vi har kigget på forskellige undersøgelser – der kunne man se, at til gengæld var den forebyggende indsats så også steget.

Men jeg er fuldstændig enig i, at det er et område, der skal følges nøje, og det vil jeg i øvrigt også gøre i kølvandet på kommunalreformen.

Med anbringelsesreformen stiller vi jo mange flere krav og også mere detaljerede krav til indsatsen på området, og der håber jeg, at det vil bidrage til, at man får samlet op på de børn og unge, der er belastet derhjemme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 31

Lise von Seelen (S):

Mit spørgsmål drejer sig om præcis den samme sag. Der har jo været skrevet meget om den, og den kan beskrives fra mange forskellige vinkler.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren kunne opfatte det sådan, at der kunne være en sammenhæng imellem kommuners eventuelle tilbageholdenhed med hensyn til at foretage anbringelser uden for hjemmet og det faktum, at vi kan se, at mange kommuner har store overskridelser på de konti, der handler om både det forebyggende og det behandlende børnearbejde, som jo er meget ressourcekrævende, og hvor vi kan se, at der er mange tillægsbevillinger i kommunerne.